

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **M. B.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **vdovecký dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 25Sd/132/2008-24 z 18. decembra 2008, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 25Sd/132/2008-24 z 18. decembra 2008, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 31. augusta 2007 v spojení s rozhodnutím X. 0 z 26. mája 2008 – ktorými podľa § 48a zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č.

100/1988 Zb.“) a § 112 ods.1, 4, 6 a § 259 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) bol navrhovateľovi od 4. novembra 2007 odňatý vdovecký dôchodok – a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd na základe vykonaného dokazovania skonštatoval, že nárok dcéry navrhovateľa K. B. na sirotsky dôchodok po jej matke ukončením štúdia zanikol a nakoľko nebolo preukázané, že sú naďalej splnené podmienky nároku na sirotsky dôchodok, zanikol tiež nárok navrhovateľa na vdovecký dôchodok. Krajský súd zdôraznil, že navrhovateľ dôchodkový vek na nárok na starobný dôchodok dovŕši až dňa 14. decembra 2015, nebol uznaný za invalidného z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, preto mu nárok na vdovecký dôchodok podľa § 293n zák.č. 461/2003 Z.z. nevznikol. Poukázal tiež na skutočnosť, že všeobecný predpis o sociálnom poistení – zák.č. 461/2003 Z.z. sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru (§ 1 ods. 3), z tohto dôvodu poberanie výsluhového dôchodku priznaného podľa zák.č. 328/2002 Z.z. nemožno považovať za poberanie starobného dôchodku v zmysle zák.č. 461/2003 Z.z., čo jednoznačne vyplýva aj z ust. § 66 ods.1 zák.č. 328/2002 Z.z., ktorý hovorí o nároku poberateľa výsluhového dôchodku pri súbehu nároku na výplatu výsluhového dôchodku s nárokom na dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktoré odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázala na skutočnosť, že nakoľko navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré považuje postup krajského súdu za nesprávny, je jeho odvolanie neopodstatnené. K možnosti aplikácie ustanovenia § 293n zák.č. 461/2003 Z.z. uviedla, že navrhovateľovi bol priznaný vdovecký dôchodok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, pričom nárok na vdovecký dôchodok mu pred 1. augustom 2006 nezanikol. Pretože navrhovateľ základné podmienky vzniku nároku na vdovecký dôchodok podľa ustanovenia § 293n zák.č. 461/2003 Z.z. nespĺnil, uvedené ustanovenie sa na neho bezpochyby nevzťahuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Z podkladov administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že navrhovateľovi bol priznaný vdovecký dôchodok po nebohej manželke S. B., od 27. júla 1997, t.j. odo dňa jej smrti.

Podľa § 293n ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. vdovec, ktorého manželka zomrela pred 1. januárom 2004, nebol mu priznaný vdovecký dôchodok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 alebo zanikol nárok na taký vdovecký dôchodok pred 1. augustom 2006 a ku dňu smrti manželky, najneskôr do uplynutia troch rokov od smrti manželky, dovšil dôchodkový vek alebo bol uznaný invalidným a táto invalidita trvá aj po 31. júli 2006 z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, má nárok na vdovecký dôchodok po manželke, ktorá

a/ ku dňu smrti bola poberateľkou starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku, invalidného dôchodku, čiastočného invalidného dôchodku alebo dôchodku za výsluhu rokov,

b/ ku dňu smrti splnila podmienky nároku na starobný dôchodok, pomerný starobný dôchodok alebo získala dobu zamestnania na nárok na invalidný dôchodok alebo dôchodok za výsluhu rokov, alebo

c/ zomrela v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania.

Podľa § 112 ods.4 cit. zákona výplata dávky sa zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dávky.

V posudzovanej veci preskúmaným rozhodnutím odporkyňa zastavila výplatu vdoveckého dôchodku navrhovateľovi z dôvodu, že nespĺňal ani jednu z vyššie uvedených podmienok nároku na výplatu vdoveckého dôchodku po uplynutí jedného roka po smrti jeho manželky.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, je zrejmé, že skutkový stav medzi účastníkmi konania sporný nebol. Sporným bolo riešenie právnej otázky, a síce, či sa pri skúmaní podmienok v zmysle ustanovenia § 293n ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. vychádza z dôchodkového veku, ktorý je upravený v rámci zák.č. 461/2003 Z.z. (§ 65) aj pri príslušníkoch ozbrojených síl, ktorým podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov, vznikajú podmienky pre priznanie dôchodku v nižšom veku.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou odporkyne, že pre posúdenie nároku navrhovateľa na výplatu vdoveckého dôchodku je právne bezvýznamné, že mu vznikol nárok na dávku zo sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov. Pripustením opačného výkladu, podľa názoru odvolacieho súdu by došlo k neodôvodnenému zvýhodneniu príslušníkov ozbrojených síl, a to vo vzťahu k poistencom zo všeobecného systému dôchodkového poistenia.

V posudzovanej veci bolo preukázané, že navrhovateľ dovŕši dôchodkový vek 14. decembra 2015, t.j. až po uplynutí jedného roka od smrti manželky, ktorá zomrela 27. júla 1997, nebol uznaný za invalidného z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, preto mu nárok na vdovecký dôchodok podľa § 293n zák.č. 461/2003 Z.z. nevznikol.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd skonštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa, ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové a právne závery, s ktorými sa v zmysle § 219 ods.2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľ nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by tieto závery spochybnili.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová